

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 16. kolovoza 2009.

(Video)

Tajanstvena razmjena između Boga i ljudi

Draga braćo i sestre!

Jučer smo slavili veliki blagdan Marije na nebo uznesene a danas čitamo u evanđelju ove Isusove riječi: "Ja sam kruh ivi koji je s neba sišao" (Iv 6,51). Ne moemo ne ostati pogođeni tom podudarnošću vezanom uz simbol "neba": Marija je "uznesena" u mjesto s kojega je njezin Sin bio "sišao". Naravno da taj jezik, koji je biblijski, izraava na slikovit način nešto što ne ulazi potpuno u svijet naših pojmova i naših slika. Ipak, zadržimo se nakratko u razmišljanju! Isus se predstavlja kao "kruh ivi", to jest hrana koja u sebi sadri sam Boji ivot i kadra je prenijeti ga onomu koji blaguje Njega, pravu hranu koja daje ivot, koja siti čovjekov duh. Isus kae: "Tko bude jeo od ovoga kruha, ivjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za ivot svijeta" (Iv 6,51). Ali od koga je Boji Sin uzeo to svoje "tijelo", svoje konkretno i zemaljsko čovječstvo ako ne od Djevice Marije!? Bog je od nje uzeo ljudsko tijelo kako bi ušao u naše smrtno stanje. Samo je pak Djevičino tijelo, na završetku zemaljskog ivota, Bog uzeo u nebo i uveo u nebesko stanje. To je neka vrsta razmjene, u kojoj Bog uvijek ima punu inicijativu, ali, kao što smo vidjeli u drugim prigodama, u određenom smislu, treba Mariju, treba "da", taj pristanak stvorenja, njezino tijelo, njezin konkretni ivot, kako bi pripremio tvar svoje rtve: tijelo i krv, da ih prinese na kriju kao sredstvo vječnoga ivota i, u sakramentu Euharistije, kao duhovnu hranu i piće.

Draga braćo i sestre, ono što se dogodilo u Mariji, vrijedi, na druge načine, ali stvarno, također za svakog muškarca i enu, jer od svakoga od nas Bog trai da ga prihvatimo, da mu stavimo na raspolaganja svoje srce i svoje tijelo, sav naš ivot, naše tijelo – kae Biblija – kako bi On mogao prebivati u svijetu. Poziva nas da se ujedinito s Njim u sakramentu euharistije, Kruha razlomljena

zaivot svijeta, kako bi zajedno oblikovali Crkvu, Njegovo povijesno tijelo. I ako mi, poput Marije, dadnemo svoj pristanak, štoviše u mjeri u kojoj to učinimo, zbiva se i za nas i u nama ta tajanstvena razmjena: bivamo uzneseni u boanstvo Onoga koji je preuzeo na sebe naše čovječstvo. Euharistija je sredstvo, oruđe naše uzajamne preobrazbe, koja uvijek ima Boga kao cilj i kao glavnog tvorca: On je Glava a mi udovi, On loza a mi trsovi. Onaj tko jede taj Kruh i ivi u zajedništvu s Isusom dopuštajući da bude preobraen po Njemu i u Njemu, spašen je od vječne smrti: umrijet će, istina, poput svih, sudjelujući u otajstvu Kristove smrti i kria, ali nije više rob smrti te će uskrsnuti u posljednji dan, kako bi uivao vječnu proslavu s Marijom i sa svim svecima.

To otajstvo, ta proslava započinje ovdje na zemlji: to je tajna vjere, nade i ljubavi, koja se slavi u ivotu i u liturgiji, osobito euharistijskoj, i izraava se u bratskom zajedništvu i u sluenju blinjima. Molimo Svetu Djevicu da nam pomae trajno se hraniti vjerom u Kruh vječnoga ivota kako bismo već ovdje na zemlji iskusili radost neba.